

خبرخوان

جزئیات فرار ده‌ها معتاد از یکی از مراکز

خبرآنلاین: عضو شورای شهر درباره اخبار منتشرشده درباره فرار معتادان متجاهر از یک کمپ ترک اعتیاد تحت مدیریت پیمانکار مورد تأیید شهرداری تهران، می‌گوید: «ظاهرا می‌خواسته‌اند مددجویان مرکز ترک اعتیاد شفق را به مرکز دیگری منتقل کنند که در حین این جابه‌جایی تعدادی از آنها که گفته می‌شود ۷۰ نفر هستند، از مرکز فرار کرده‌اند». انتشار اخبار متعدد از مدیریت ضعیف کمپ ترک اعتیاد پرحاشیه شفق، بیش از یک دهه است که با وجود تغییر پیمانکاران و مدیران این مجموعه همچنان ادامه دارد. از سال ۸۹ تا سال‌های اخیر می‌توان اخبار تلخ و تکان‌دهنده‌اش درباره کمپ شفق را در لیست اخبار موجود در صفحات جست‌وجوی اینترنتی مشاهده کرد. ماجراهای تکان‌دهنده کمپ ماده ۱۶ شفق، به آن اتفاقات هولناک ختم نشده و خبر رسیده است که سه‌شنبه‌شب تعدادی از مددجویان حاضر در این مرکز در زمان جابه‌جایی با اتوبوس از آنجا گریخته‌اند. گفته شده پرسنل مرکز ترک اعتیاد شفق، حدود ۷۰ مددجو را که قصد فرار از مرکز داشته‌اند، با توسل به زور دستگیر کرده و به مرکز برگردانده‌اند. برخی هم تعداد مددجویان متواری‌شده را بیش از ۱۲۰ مددجو عنوان می‌کنند. ناصر امانی، عضو شورای شهر تهران، با تأیید خبر فرار تعدادی از مددجویان مرکز ترک اعتیاد شفق می‌گوید: «خبر درست است و من هم چیزهایی شنیده‌ام؛ این مجموعه در نزدیکی منطقه کهریزک تهران قرار دارد». این عضو شورای شهر تهران در واکنش به اینکه گفته می‌شود برخی از مددجویانی که از مرکز شفق فرار کرده‌اند، زخم باز داشته یا به هیپاتیت و ایدز مبتلا بوده‌اند، تأکید کرد: «آن‌طورکه به من گفته‌اند، مددجویان متواری‌شده زخم باز نداشته‌اند اما خب در هر صورت معتادانی هستند که فرار کرده‌اند. در جلسه قبلی شورا هم گفتیم که معتادان متجاهر چه فرار کنند و چه توسط مراکز مربوطه رها شده باشند، متأسفانه دوباره به باتوق‌ها و کلونی‌های قبلی خود بازمی‌گردند». او در پاسخ به اینکه چرا با وجود بودجه قابل توجهی که شهرداری صرف جمع‌آوری و نگهداری معتادان متجاهر می‌کند، باز هم نتیجه رضایت‌بخشی را در درمان این افراد نمی‌بینیم و در نهایت هم اگر شرایط فرار پیش بیاید، از مراکز اقامتی و درمانی متواری می‌شوند، می‌گوید: «چون چرخه کامل نیست و همه ارگان‌های مسئول به وظایف خود به‌درستی عمل نمی‌کنند و البته به عملکرد شهرداری هم در این زمینه نقد و انتقاد وارد است. وظیفه شهرداری جمع‌آوری و تحویل معتادان متجاهر به مراکز مربوطه ترک اعتیاد است».

کمبود ۳ هزار خودرویی آتش‌نشانی

سایت شهر: مدیرعامل سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهرداری تهران با تأکید بر کمبود تجهیزات و ناوگان آتش‌نشانی در کشور گفت: «حل این مشکل با بودجه ناچیز شهرداری‌ها ممکن نیست. باید با تعامل با نمایندگان مجلس، بودجه اختصاصی برای رفع این نارضازی‌ها تصویب شود». قدرت‌الله محمدی، با هشدار درباره وضعیت بحرانی تجهیزات آتش‌نشانی در کشور، تأکید کرد: «متأسفانه وضعیت ناوگان و تجهیزات امداد و نجات در مرحله خوبی قرار ندارد». او با بیان اینکه آماری‌های انجام‌شده نشان از کسری حدود سه هزار دستگاه خودرویی آتش‌نشانی در کشور دارد، افزود: «علاوه بر این کمبود، تجهیزات موجود نیز به‌شدت فرسوده هستند و میانگین قدمت برخی از آنها به بیش از ۲۵ سال می‌رسد که با استانداردهای جهانی فاصله زیادی دارد». محمدی با اشاره به حادثه اخیر در سبزوار به عنوان نمونه‌ای از این مشکلات گفت: «در آن حادثه متأسفانه نردبان نجات نداشتیم و مجبور شدیم با جرتیقل مردم را نجات دهیم. همچنین اطفای حریق با استفاده از بمب‌های بتن‌ریز انجام شد که جای تأسف بسیار دارد». مدیرعامل سازمان آتش‌نشانی شهرداری تهران با تأکید بر اینکه حل این مشکل با بودجه ناچیز شهرداری‌ها ممکن نیست، تأکید کرد: «باید با تعامل با نمایندگان مجلس، بودجه اختصاصی برای رفع این نارضازی‌ها تصویب شود». محمدی در بخش دیگری از سخنانش به تجربیات حوادث اخیر از جمله رویدادهای مرتبط با جنگ ۱۲روزه پرداخت و گفت: «در تهران ۱۴۲ نقطه مورد اصابت قرار گرفت که حدود ۳۰ مورد آن فقط شهری بوده». او با بیان اینکه بیشتر آسیب‌ها ناشی از ریزش آوار بود، افزود: «این حوادث نشان داد که برای مدیریت آوار، چه در سوانح طبیعی مانند زلزله و چه در شرایط مشابه، نیاز به آمادگی بیشتری داریم، حتی در برخی استان‌ها یک دستگاه بیل ۴۰۰ نیز وجود ندارد». محمدی بر ایجاد سامانه‌های ارتباطی پایدار مانند سامانه ۱۲۵ تأکید و تصریح کرد: اگر این سامانه‌ها هدف قرار گیرند، ارتباط با مردم قطع می‌شود. ما در تهران چند ایستگاه موزای برای حفظ ارتباط ایجاد کرده‌ایم».

بررسی افزایش سن ورود به دانشگاه فرهنگیان

ایلنا: دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی از بررسی مجدد طرح افزایش سن پذیرش دانشجومعلم در دانشگاه فرهنگیان خبر داد. عبدالحمید خسروپناه، گفت: «این طرح برای بررسی به وزارت آموزش و پرورش ارجاع داده شد و در شورای عالی آموزش و پرورش و مجموعه وزارتخانه به این جمع‌بندی رسیدند که افزایش سن پذیرش دانشجو معلم در دانشگاه فرهنگیان تا ۳۰سالگی انجام شود، زیرا این موضوع اثری بر کیفیت ندارد». خسروپناه افزود: «عمدتاً مسئولان دانشگاه فرهنگیان مخالفاند و اعلام کردند این فاصله سنی به لحاظ تربیتی و آموزشی اثر منفی دارد و دلایل خود را مطرح کردند». دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی ادامه داد: «طرح افزایش سن پذیرش دانشجومعلم در دو جلسه شورای عالی انقلاب فرهنگی بررسی شد، موافقان و مخالفان نظرات خود را مطرح کردند ولی هنوز نهایی نشده که قرار است این موضوع در صحن ششورا نیز با حضور رئیس‌جمهور مطرح و رای‌گیری نهایی انجام شود».

هشدار پلیس فتا درباره اپلیکیشن «شاد»

رئیس پلیس فتا از تهدیدهای نسخه‌های غیررسمی اپلیکیشن «شاد» خبر داد. امیرحسین نقی‌مهر با اشاره به ضرورت رعایت نکات ایمنی در فضای مجازی به‌ویژه در استفاده از اپلیکیشن «شاد» گفت: «نصب نسخه‌های غیررسمی این برنامه می‌تواند به نفوذ بدافزارها و سرقت اطلاعات منجر شود». او افزود: «استفاده از نسخه اصلی اپلیکیشن «شاد» به عنوان بستر رسمی آموزش مجازی، باید از منابع معتبر همچون سایت آموزش و پرورش دریافت شود و نسخه‌های غیررسمی می‌تواند باعث نفوذ بدافزار و سرقت اطلاعات کاربران شود». رئیس پلیس فتای استان همچنین بر اهمیت حفظ حریم خصوصی دانش‌آموزان تأکید کرد و گفت: «بارگذاری تصاویر شخصی، اطلاعات هویتی و داده‌های حساس در گروه‌های آموزشی می‌تواند زمینه سوءاستفاده افراد سودجو را فراهم کند». سایت پلیس فتا به نشانی www.fata.gov.ir آماده دریافت گزارش‌های مردمی است و شهروندان می‌توانند آخرین اخبار، حوادث و رویدادهای سایبری را از این طریق دریافت کنند. همچنین شماره تماس ۰۹۶۳۸۰- مربوط به مرکز فوریت‌های سایبری پلیس فتا به صورت شبانه‌روزی آماده پاسخ‌گویی به سؤال‌های شهروندان است.

کسب‌وکارمطلبی‌روغنی، تهران

گزارش میدانی «شرق» از هزینه‌هایی که به یک دانشجوی دولتی برای تحصیل و زندگی در شهر دیگر تحمیل می‌شود

گرانی خوابگاه و غذا و انصراف از تحصیل

بررسی‌ها نشان می‌دهد در سال تحصیلی جدید، بسیاری از دانشگاه‌ها از ارائه خوابگاه به دانشجویان خودداری کرده‌اند و قیمت غذای دانشجویی افزایش درخور توجهی داشته است؛ برخی افراد از انصراف دانشجویان از ادامه تحصیل به دلیل هزینه‌های بالا خبر می‌دهند

نیست، مواد غذایی و به‌اصطلاح ارزاق دانشجویی هم با افزایش درخور توجه قیمت‌ها مواجه شده. تا جایی که خبرها حکایت از رشد ۷۰درصدی قیمت آنها دارد. در این شرایط «حسین سیمایی‌صراف»، وزیر علوم، در گفت‌وگوهای مختلفی مشخصاً سخن از لزوم «برون‌سپاری» خدمات دانشگاهی و همکاری با صنایع و شرکت‌ها برای کاهش هزینه آموزش عالی به میان می‌آورد؛ اتفاقی که به یقین باعث رشد بیشتر قیمت‌ها و طبقاتی‌ترشدن «دانشگاه» می‌شود.

هر دانشجو ماهانه چهار میلیون و ۷۰۰ هزار تومان هزینه دارد. در شهر تبریز که دانشگاه‌های آن برای دانشجویان شبانه و شهریه‌پرداز خوابگاه نداده است، هزینه یک ترم اقامت در «خوابگاه پسرانه پردیس» ۳۲ میلیون تومان است. اقامت ماهانه در اتاق شش‌تخته «خوابگاه دخترانه سلوک» تبریز واقع در منطقه باغشمال، هزینه‌ای نزدیک به چهار میلیون و ۵۰۰ هزار تومان برای هر دانشجو دارد. در شهر اصفهان که دانشگاه هنر آن به هیچ‌یک از دانشجویان و دانشجویان رشته‌های نظری آن به دانشجویان شبانه خوابگاه نداده، نیز اقامت در خوابگاه هزینه بسیار بالایی دارد. «خوابگاه دخترانه سایه» برای اقامت ماهانه در اتاقی هشت‌تخته، از هر دانشجو پنج میلیون و ۴۰۰ هزار تومان همراه با ودیعه به همین قیمت می‌گیرد. در «خوابگاه دخترانه آفتاب» نیز برای اجاره یک تخت در اتاقی هشت‌تخته، باید ماهانه نزدیک به سه میلیون و ۷۰۰ هزار تومان کنار گذاشت. اگر حداقل قیمت، یعنی سه میلیون و ۵۰۰ هزار تومان را هزینه اقامت ماهانه در خوابگاه دانشجویی در یکی از این سه شهر که از اصلی‌ترین مقاصد دانشجویان به واسطه کیفیت و رتبه دانشگاه‌های‌شان هستند در نظر بگیریم، یک دانشجو برای هر ترم باید حداقل رقم ۱۷ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان را فقط برای اجاره مکانی برای خواب در نظر بگیرد. در کنار این عدد، به توجه به ارائه‌ندادن وعده صبحانه و شام به دانشجویان غیرخوابگاهی در دانشگاه‌ها، اگر یک دانشجو ساکن یکی از سه شهر تهران، تبریز و اصفهان باشد، باید برای یک صبحانه شامل کره، پنیر و نان، ماهانه نزدیک به ۵۵۰ هزار تومان هزینه کند؛ یک قالب پنیر ۴۰۰ گرمی شرکت میهن که از ارزان‌ترین پنی‌های بازار است، در کنار یک کره ۲۵۰ گرمی همین شرکت و یک عدد نان بربری معمولی (دو کره)، یک قالب پنیر ۱۵ عدد نان می‌شود ۵۵۰ هزار تومان). برای شام هم باید حداقلی‌ترین هزینه را برای یک وعده مقوی و مناسب در نظر گرفت که نزدیک به صد هزار تومان می‌شود. درواقع در کنار ۱۷ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان، باید سه میلیون و ۵۰۰ هزار تومان برای وعده شام و ناهار در ساده‌ترین حالت آیلون در نظر گرفت. مجموع این هزینه‌ها به عدد حداقل ۲۰ میلیون تومان می‌رسد که کف هزینه تحصیل یک دانشجو با کمترین و ساده‌ترین کیفیت غذا و مکان خواب در یک شهر بزرگ است.

پولی‌سازی به چه قیمت؟

حالا در این شرایط حسین سیمایی‌صراف، وزیر علوم، در نشست خبری ۲۹ شهریورماه مدل ارائه خدمات به دانشجویان را کمونیستی توصیف کرده بود: «یعنی دانشگاه مسئولیت ارائه خدمات را برعهده می‌گیرد، هزینه‌اش را می‌دهد اما در نهایت رضایتی جلب نمی‌کند». درحالی‌که نسبت‌دادن بی‌کیفیتی ارائه خدمات به «دولتی‌بودن» به‌جای حل مشکلات ساختاری و سازمانی موجود در نهادهای خدمات‌دهنده، زمینه لازم را برای تشدید فرایند «خصوصی‌سازی» و «طبقاتی‌شدن» آموزش عالی فراهم می‌کند. اصلاح ساختار معاونت‌های دانشجویی دانشگاه‌ها، افزایش کیفیت زیرساختی دانشگاه‌ها، توسعه دائمی و برنامه‌ریزی‌شده خوابگاه‌ها و همین‌طور ایجاد ساختار نظارتی مناسب بر عملکرد مالی مراکز آموزشی، از وظایفی است که براساس «بند ۳۰ قانونی اساسی» وزارت علوم به عنوان متولی دانشگاه، ملزم به «گسترش رایگان تحصیلات عالی» است و باید آن را در دستورکار خود قرار دهد. اما از قرار و طبق شواهد، وزارت علوم سیاست «خصوصی‌سازی» و «پولی‌سازی آموزش عالی» را هدف خود قرار داده و با کاهش ارائه خدمات و افزایش هزینه آنها، می‌خواهد دانشجویان را به سوی استفاده از «خدمات ارائه‌شده از طرف افراد و نهادهای خصوصی» سوق دهد تا بار وظیفه «آموزش عالی باکیفیت» را از دوش خود بردارد. تداوم این وضعیت بیش‌ازپیش گزاره «دانشگاه برای بولداران است» را تأیید می‌کند و در آینده‌ای نزدیک، حضور در دانشگاه برای طبقات کم‌برخوردار را تبدیل به امری ناممکن و خیالی غیرواقعی می‌کند.

است، او می‌گوید: «من در سال ۱۴۰۱ در ترم دوم تحصیل ۵۱۲ هزار تومان برای اجاره اتاقی در خوابگاه پول دادم، سال گذشته نیز ۹۹۰ هزار تومان قیمت اجاره خوابگاه برای یک ترم بود. اما برای این ترم، قیمت خوابگاه برای ما که دانشجوی روزانه هستیم، به یک میلیون و ۱۳۰ هزار تومان رسیده است. یعنی طی دو سال قیمت‌ها دو برابر شده است». «ملیکا» نیز دانشجوی دانشگاه علامه طباطبایی است، اما به صورت «شبانه» پذیرش شده است. او می‌گوید: «دانشگاه از ابتدا به ما دانشجویان شبانه، اوراق، مسئله اصلی اما خوابگاه است که دوره بیش از سال، ۵۰ درصد افزایش قیمت داشته است. چون دانشجوی شبانه‌ام، ترم اول دانشگاه نزدیک به ۷۰۰ هزار تومان برای اقامت در خوابگاه دانشجویی پرداخت کردم، اما امسال هزینه خوابگاه نزدیک یک‌میلیون و ۷۰۰ هزار تومان شده است». او می‌گوید هم‌کلاسی‌هایش که دانشجوی روزانه هستند و اوراق می‌گیرند، در این ماه با بستهای که حجم کمتری از همیشه داشت، مواجه شده‌اند. درحالی‌که قیمت در مقایسه با قبل بالاتر رفته است. در «دانشگاه امیرکبیر» افزایش قیمت اجاره خوابگاه به‌ویژه برای دانشجویان شبانه بسیار بیشتر است. به گفته یکی از دانشجویان این دانشگاه، قیمت خوابگاه در ترم گذشته ماهی یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان بود ولی در این ترم به ماهی دو میلیون و ۶۰۰ هزار تومان رسیده است. هرچند به گفته دانشجویان این افزایش ناگهانی در این دانشگاه سابقه دارد. به طوری که چنین جهش قیمتی در ترم گذشته هم اتفاق افتاد و منجر به تجمع اعتراضی دانشجویان خوابگاه در ۵ اسفند ۱۴۰۳ شده بود. به گفته یکی دیگر از دانشجویان «دانشگاه امیرکبیر» این افزایش تصاعدی قیمتی «باعث رشد تعداد دانشجویان انصرافی می‌شود». «در دانشگاه شهید بهشتی» نیز مانند دیگر دانشگاه‌ها افزایش قیمت خوابگاه‌ها اتفاق افتاده است. در این دانشگاه قیمت خوابگاه بیش از ۴۰ درصد افزایش یافته و از ۹۰۰ هزار تومان به یک میلیون و ۲۹۰ هزار تومان به ازای هر ترم رسیده است. به گفته فعالان صنفی و دانشجویی، این افزایش در‌خور توجه قیمت‌ها به مشکلات گسترده برای دانشجویانی منتهی می‌شود که توان پرداخت چنین هزینه‌هایی را ندارند.

غذای دانشجویی ۷۰ درصد گران شد

براساس اطلاعیه دانشگاه‌های مختلف، از ترم جدید قیمت غذای دانشجویی که همیشه در سه سطح ارائه می‌شد، ۷۰ درصد افزایش قیمت خواهد داشت. «غذای کم‌هزینه» از هفت هزار تومان به ۱۱ هزار تومان رسیده، قیمت «غذای متوسط» از ۱۲ هزار تومان به ۱۷ هزار تومان رسیده، «غذای پرهزینه» هم به‌جای ۱۵ هزارتومان، با ۲۲ هزار تومان ارائه می‌شود. در کنار افزایش قیمت ارائه غذا، بسته‌های ارزاق صبحانه نیز گران‌تر شده و از ۷۵۰ هزار تومان در مهر و آبان سال ۱۴۰۳، به یک میلیون تومان و حتی در برخی دانشگاه‌ها به یک میلیون و ۸۰۰ هزار تومان رسیده است. این افزایش‌ها در شرایطی است که به گفته دانشجویان ساکن در خوابگاه‌ها، کمیت و کیفیت ارزاق و غذاها به‌شدت پایین آمده است.

۲۰ میلیون تومان؛ حداقل هزینه زندگی یک دانشجو

با ارائه‌ندادن یا محدودشدن ارائه خوابگاه از طرف بسیاری از دانشگاه‌های سطح یک کشور، دانشجویان مجبور به مراجعه به خوابگاه‌های خصوصی سطح شهرند؛ خوابگاه‌هایی که برای اجاره تخت در آنها، نیاز به پرداخت عده‌های بالایی است. «باعت مرادانه انقلاب» واقع در پیچ شمیران تهران، ماهانه سه میلیون و ۷۰۰ هزار تومان با پنج میلیون و ۲۰۰ هزار تومان برای اجاره یک تخت، بسته به اندازه اتاق دریافت می‌کند. «خوابگاه پسرانه ولیعصر» واقع در میدان ولیعصر تهران در ازای یک تخت در اتاقی هشت‌تخته، سه میلیون و ۵۰۰ هزار تومان به ازای هر ماه اقامت همراه با یک میلیون تومان ودیعه از هر فرد دریافت می‌کند. اقامت در «خوابگاه دخترانه خانه آبی» واقع در خیابان فاطمی، برای

دانشگاه‌بدون خوابگاه
وزیر علوم در مصاحبه‌ای با تاریخ ۲۵ اسفند ۱۴۰۳ گفته بود: «یکی از برنامه‌های وزارت علوم این است که میزان وابستگی آموزش عالی به بودجه دولتی را کاهش دهد؛ چراکه حل مشکلات اقتصادی آموزش عالی بدون روش‌های تأمین مالی جدید ممکن نیست». او در این مصاحبه از استادان دانشگاه برای ارائه «راهکارهای خود برای کاهش اتکای اقتصاد آموزش عالی به بودجه عمومی کشور» دعوت کرده بود. برخلاف بسیاری از وعده‌ها و طرح‌هایی که وزیر علوم دولت جدید در دوره پیش از یک‌ساله وزارت خود مطرح کرده، این تصمیم، زودتر از همه عملی شد. همه اینها در شرایطی است که برای امسال، بودجه دانشگاه‌های ذیل وزارت علوم ۳۰ تا ۴۰ درصد افزایش یافته و بودجه دانشگاه‌های علوم پزشکی نیز رشدی نزدیک به ۴۷ درصد داشته است؛ اتفاقی که منجر به کاهش خدمات رفاهی و اقامتی دانشگاه‌ها شده است.

فارغ از افزایش بیش از ۴۰درصدی هزینه غذای دانشجویی در مدت اخیر و عجله دانشگاه‌ها برای پایان‌دادن ارائه خدمات به دانشجویان در حال فارغ‌التحصیل، در بخش توضیحات دفترچه انتخاب رشته کنکور سال ۱۴۰۴-۱۴۰۵، بسیاری از دانشگاه‌ها به اختصاص‌ندادن خوابگاه، تعهد نداشته‌اند و ارائه خوابگاه یا ارائه خوابگاه به صورت معرفی به خوابگاه‌های خودگردان یا ملکی اشاره کرده‌اند؛ اقدامی که مشخصاً در راستای چیزی است که وزیر علوم «کاهش وابستگی آموزش عالی به بودجه دولتی» نامیده است و با کاهش ارائه خدمات از طرف دانشگاه‌ها و به تبع کاهش هزینه‌های آموزش عالی، به مرحله اجرا رسیده است. در دفترچه انتخاب رشته، «دانشگاه تبریز»، «دانشگاه اصفهان»، «دانشگاه الزهرا»، «دانشگاه علامه طباطبایی»، «دانشگاه فردوسی مشهد»، «دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی»، «دانشگاه علوم پزشکی تهران»، «دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی» به هیچ‌یک از دانشجویان شبانه و شهریه‌پرداز که حداقل نزدیک به ۳۰ درصد از کل جمعیت دانشجویان را شامل می‌شود، خوابگاه ارائه نمی‌کنند. «دانشگاه شهید بهشتی»، «دانشگاه هنر تبریز»، «دانشگاه علوم پزشکی اصفهان» به محدودیت در ارائه خوابگاه اشاره کرده‌اند. «دانشگاه تربیت حیدریه» و «دانشگاه صنعتی ارومیه»، دانشجویان خواهان خوابگاه را به «خوابگاه‌های خودگردان» معرفی خواهند کرد و خود خوابگاهی ارائه نخواهد داد. «دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار»، «دانشگاه شیراز»، «دانشگاه کاشان» و «دانشگاه علوم پزشکی ایران» به دانشجویان خوابگاه ملکی ارائه خواهد داد، خوابگاهی که از نظر مالی هزینه‌های بیشتری از خوابگاه‌های معمولی دانشجویی به دانشجویان تحمیل می‌کند. «دانشگاه شهید باهنر کرمان»، «دانشگاه علوم پزشکی نیشابور»، «دانشگاه صنعتی امیرکبیر» و «دانشگاه علوم پزشکی تبریز» به تعهد نداشتن در ارائه خوابگاه تأکید کرده‌اند. «دانشگاه گیلان»، «دانشگاه هنر اصفهان»، «دانشگاه علوم پزشکی اردبیل» و «دانشگاه علوم پزشکی البرز» طبق توضیحات موجود در دفترچه، به کل دانشجویان ورودی جدید خود خوابگاه ارائه نمی‌دهند. «دانشگاه مازندران» اعلام کرده به دانشجویان پسر خوابگاه نمی‌دهد و به دانشجویان دختر نیز فقط چهار نیم‌سال خوابگاه اختصاص داده می‌شود. «دانشگاه اردکان یزد» خوابگاه استیجاری برای دانشجویان دارد که هزینه بالاتری از خوابگاه‌های عادی دارد. ارائه‌ندادن خوابگاه یا ارائه خوابگاه به صورت ملکی و خودگردان که هزینه‌های بالایی را به دانشجویان تحمیل می‌کند، به معنی محدودشدن امکان تحصیل در دانشگاه‌های برتر کشور برای متقاضیان برآمده از طبقات فرودست یا دارای مشکلات اقتصادی است.

شدت فشار اقتصادی به دانشجویان

دانشجویانی که هم‌اکنون در حال تحصیل‌اند هم از افزایش هزینه‌ها و «راهکارهای وزارت علوم برای کاهش اتکا به بودجه عمومی» در امان نمانده‌اند. «پرنیا» یکی از دانشجویان روزانه ساکن خوابگاه دانشگاه علامه طباطبایی

از شهر

انتقاد از وضعیت خطرناک بیمارستان تهران

ایسنا: معاون پیشگیری سازمان آتش‌نشانی تهران با بیان اینکه تاکنون ۷۸هزارو ۹۰۹ ساختمان نالیمن در پایتخت شناسایی شده و مورد بازدید قرار گرفته‌اند، بیشترین سهم آنها را مربوط به واحدهای تجاری عنوان کرد و گفت: «تعداد ساختمان‌های بحرانی در یک سال و نیم گذشته از ۱۲۹ ساختمان به ۶۰مورد کاهش یافته و ساختمان‌ها همچنان تحت پیگیری قضائی و ایمنی قرار دارند و انتظار می‌رود تا پایان سال به حداقل برسند».

کامران عبدولی با بیان اینکه از ۷۸هزارو ۹۰۹ ساختمان نالیمن در تهران، بیشترین تعداد این ساختمان‌ها مربوط به واحدهای تجاری ۲۸هزارو ۲۵۴ ساختمان است، گفت: «پس از آن، ساختمان‌های مسکونی و اداری قرار دارند. همچنین از بین سایر ساختمان‌ها، چهارهزارو ۸۰۰ واحد صنعتی، تعدادی واحد درمانی، چهارهزارو ۹۴۶ انبار و چهارهزارو ۴۹۶ ساختمان تجمعی با کاربری‌های مختلف هستند». عبدولی افزود: «سازمان آتش‌نشانی در سال‌های گذشته این ساختمان‌ها را به ساختمان‌های بحرانی، پرخطر، متوسط و کم‌خطر تقسیم‌بندی کرده است». به گفته او، تعداد ساختمان‌های بحرانی چهارهزارو ۸۰۰ واحد صنعتی، تعدادی واحد درمانی، چهارهزارو ۹۴۶ انبار و چهارهزارو ۴۹۶ ساختمان تجمعی با کاربری‌های مختلف هستند». عبدولی افزود: «سازمان آتش‌نشانی در سال‌های گذشته این ساختمان‌ها را به ساختمان‌های بحرانی، پرخطر، متوسط و کم‌خطر تقسیم‌بندی کرده است». به گفته او، تعداد ساختمان‌های بحرانی چهارهزارو ۸۰۰ واحد صنعتی، تعدادی واحد درمانی، چهارهزارو ۹۴۶ انبار و چهارهزارو ۴۹۶ ساختمان تجمعی با کاربری‌های مختلف هستند».

عبدولی با اشاره به اینکه انتظار می‌رود تا پایان سال تعداد ساختمان‌های بحرانی به حداقل نزدیک شود، افزود: «بخش عمده ساختمان‌های بحرانی، تجاری هستند که اغلب در بازار تهران قرار دارند. از مجموع ۶۰ ساختمان بحرانی، ۳۴ مورد ساختمان تجاری، ۱۳ ساختمان مسکونی قدیمی، دو مرکز اقامتی، دو انبار و چهار بیمارستان وجود دارد. بیمارستان‌های یادشده شامل یافت‌آباد، سینا، امام خمینی(ره) و حضرت رسول اکرم هستند که متأسفانه برخی از آنها همکاری لازم برای ایمن‌سازی را نداشته‌اند». معاون پیشگیری سازمان آتش‌نشانی تهران افزود: «براساس مصوبه شورای شهر، شهرداران نواحی موظف شده‌اند که متأسفانه برخی از آنها همکاری لازم برای ایمن‌سازی را نداشته‌اند». معاون پیشگیری سازمان آتش‌نشانی تهران افزود: «براساس مصوبه شورای شهر، شهرداران نواحی موظف شده‌اند که متأسفانه برخی از آنها همکاری لازم برای ایمن‌سازی را نداشته‌اند». معاون پیشگیری سازمان آتش‌نشانی تهران افزود: «براساس مصوبه شورای شهر، شهرداران نواحی موظف شده‌اند که متأسفانه برخی از آنها همکاری لازم برای ایمن‌سازی را نداشته‌اند». معاون پیشگیری سازمان آتش‌نشانی تهران افزود: «براساس مصوبه شورای شهر، شهرداران نواحی موظف شده‌اند که متأسفانه برخی از آنها همکاری لازم برای ایمن‌سازی را نداشته‌اند». معاون پیشگیری سازمان آتش‌نشانی تهران افزود: «براساس مصوبه شورای شهر، شهرداران نواحی موظف شده‌اند که متأسفانه برخی از آنها همکاری لازم برای ایمن‌سازی را نداشته‌اند».

معاون پیشگیری سازمان آتش‌نشانی تهران افزود: «راهای خروج در این ساختمان‌ها هنوز تکمیل نشده و مالکان موظف شده‌اند تا پایان آذرماه ضوابط ایمنی را تکمیل کنند تا ساختمان به عنوان ایمن معرفی شود». او درباره ایمن‌سازی پاساژ علاءالدین نیز توضیح داد: «درصد بالایی از اقدامات ایمنی در آن اجرا شده است، اما برخی مراحل هنوز تکمیل نشده‌اند. نمای کامپوزیت در حال بازسازی هستد و زیرساخت‌های لازم برای نصب سیستم‌های ایمنی فراهم شده است».